

som bliver sandere for hver Dag, der gaar: Forholdet forrykker sig saaledes, at allerede nu er Tjenestemændenes Stilling langt gunstigere end de private Tjenestemænds. Den er det, ikke fordi der har fundet nogen egentlig Lønmedgang Sted i de private Erhverv, formelt set, men fordi der reelt i udstrakt Grad har fundet en Niveau-sænkning Sted gennem Arbejdstidens Indskrænkning og Usikkerheden gennem de mange Afskedigelser, som dels er foretagne og dels vil blive nødvendige, og som trykker den hele private Tjenestemandstands Niveau i høj Grad ned under Statstjenestemændenes. Jeg maa atter understrege, at under disse Forhold bliver ligeledes Retten til Pension og den hele Sikkerhed, som Statstjenestemandstillingen dog har, af saa stor og afgørende Betydning, at Forholdene i høj Grad har forrykket sig til dennes Gunst.

Jeg spørger da, om man kan anse det for tænkeligt, at en Folkerepresentation paa et Tidspunkt, hvor man i de private Erhverv i saa høj Grad kæmper med nedad-gaaende Konjunkturer, som der foreløbig ikke er Udsigt til vil standse, skulde gaa til Forøgelse af Statstjenestemændenes Lønninger under nogen som helst Form. Jeg anser dette for ganske usandsynligt. Regeringen vil i alt Fald ikke tage Ansvaret derfor. Det glædede mig, at det ærede Medlem Hr. Parkov understregede Betydningen af det Tilsagn, jeg paa Regeringens Vegne har givet Tjenestemændene. Jeg mener ogsaa, at dette Tilsagn har virkelig Betydning for dem, og jeg gjorde under Forhandlingerne med dem, hvad jeg kunde, for at indprente Betydningen deraf. Det har i Virkeligheden ikke saa ganske lidt at sige, at det fra Regeringens Side er blevet anerkendt, at Tjenestemændene ved deres hele Færd under Krigen har indlagt sig saadanne Fortjenester af Samfundet, at Samfundet maa tage Hensyn dertil, naar den Tid kommer, hvor Forholdene i øvrigt kunde føre til en Formindskelse af Tjenestemændenes Vederlag.

Det er saaledes, Sagen staar. Desværre ligger Forholdene saaledes, at det, der til Foraaret vil blive Tale om, saaledes som Samfundsforholdene til den Tid vil ligge, saa langt fra er en Forhøjelse, at det tværtimod vil blive en Nedsættelse. Det er her, jeg har givet Tilsagn om, at Regeringen, saa længe som det er finansielt muligt, vil søge at undgaa en saadan Nedsættelse for det første under Hensyn til Tjenestemændenes gode Arbejde under Krigen og dernæst under Hensyn

til, at Prisbevægelsen opad havde For-springet for deres Dyrtidstillæg.

Det ærede Medlem Hr. Rode mente, at dette Tilsagn var ledsaget af saa mange Forbehold, at det var tvivlsomt, hvilken Værdi det kunde have. Der var kun et eneste Forbehold, men et Forbehold, jeg naturligvis ogsaa maa fastholde. Det var dette: Saa længe som Statskassens finansielle Tilstand tillader det. Det er det nødvendige Forbehold, som enhver Finansminister maa tage med Hensyn til finansielle Tilsagn. Men dette var ogsaa det eneste, og det var den samlede Lovgivning om Tjenestemænds Lønninger, ikke nogen enkelt Del deraf, som stod for mig, da jeg udtalte det.

Det ærede Medlem Hr. Rode udtalte Ønsket om en Forhandling i Udvalget, en Forhandling, i hvilken Tjenestemændene skulde deltage. Ja, det har jeg selvfølgelig ikke det mindste imod. Jeg vil kun paa Forhaand advare mod at tro, at nogen Forhandling skal kunne bringe Regeringen bort fra det Standpunkt, den indtager, nemlig, at det paa nærværende Tid er umuligt at forhøje Tjenestemandslønningerne under nogen som helst Form.

Søren Svendsen: Det ærede Medlem Hr. Rode bebrejdede mig, at jeg skulde have staaet her og holdt en lang For-maningstale navnlig til Husmødrene. Det var ikke nødvendigt, sagde det ærede Medlem. Der foreligger her en fuldstændig Misforstaaelse fra det ærede Medlems Side. Jeg har ikke holdt nogen som helst For-maningstale hverken for Husmødrene eller for Tjenestemændene. Jeg har sagt, hvordan de faktiske Forhold var, at Husmødrene er fornuftige i deres Administration, og naar de fulgte denne Fornuft, kunde de bringe det til de Resultater, jeg nævnte. Det ærede Medlem Hr. Rode nævnte ogsaa, at jeg behøvede ikke at staa og holde Folk for Øje, at de kun skulde have opvarmet i eet Værelse. Jeg har ikke givet noget Raad i den Retning. Jeg har sagt, at saadan var Forholdet de allerfleste Steder, at man indskrænker Forbruget, men jeg har paa den anden Side oplyst, hvad det ærede Medlem heller ikke kan bestride; at den Dyrtidsberegning, der foreligger, efter hvilken Tjenestemændene har faaet deres Dyrtidstillæg, forudsætter ikke den Indskrænkning i Forbruget, men forud-sætter samme Forbrug af Varme, som der har været tidligere.

Til det ærede Medlem Hr. Valdemar Olsen skal jeg sige, at jeg begriber ikke;